

საქმე №3/3290-18

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

7 სექტემბერი, 2018 წელი
თბილისი

ქ.

შესავალი ნაწილი
**თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა
კოლეგია
მოსამართლე თამარ ოქროპირიძე
სხდომის მდივანი სალომე ზაქაშვილი**

მოსარჩელე - ვ---- პ-----ი
წარმომადგენელი - თ-- ჩ-----ი

მოპასუხე - სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიურო
წარმომადგენელი - მ----- ც-----ე

მესამე პირი - შპს „მ-----ი“
წარმომადგენელი - ნ---- ს-----ი

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სსიპ
აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 20 თებერვლის №SP1-----
ბრძანება „დავალიანების გადახდევინების შესახებ“

2. მხარეთა პოზიცია

2.1. მოპასუხის პოზიცია

სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს წარმომადგენელმა მხარი დაუჭირა წერილობით წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველი.

2.2. მესამე პირის პოზიცია

მესამე პირის - შპს „მ-----ის“ წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2017 წლის 24 ნოემბერს, შპს „მ-----მა“ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს მიმართა №SP1----- განცხადებით და მოითხოვა დავალიანების გადახდევის შესახებ გამარტივებული წარმოების დაწყება. განცხადების შეტანის დღისათვის აპლიკანტის - შპს „მ-----ის“ მოთხოვნა რესპონდენტის - ვ---- პ-----ის მიმართ შეადგენდა 2444,64 ლარს.

შპს „მ-----მა“ განცხადებას დაურთო განაცხადი ონლაინ სესხზე, საგადახდო დავალება, სესხის ხელშეკრულება, ცნობა დავალიანების შესახებ, სესხის ამონაწერი, მოთხოვნის უფლების დათმობის (გასხვისების) შესახებ შეთანხმება.

მტკიცებულებები, რომელთაც ეყრდნობა სასამართლო:

- განცხადება დავალიანების გადახდევის შესახებ (ს.ფ. 109, 162-166);
- განაცხადი ონლაინ სესხზე (ს.ფ. 167);
- საგადახდო დავალება (ს.ფ. 168);
- სესხის ხელშეკრულება (ს.ფ. 171-178);
- მოთხოვნის უფლების დათმობის (გასხვისების) შესახებ შეთანხმება (ს.ფ. 179-180).

3.1.2. 2018 წლის 12 იანვარს, სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს გამარტივებული საქმისწარმოების სამსახურმა გამოსცა გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ №SP1----- შეტყობინება, რომლითაც რესპონდენტ - ვ---- პ-----ს ეცნობა, რომ შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში შეეძლო განეხორციელებინა შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებები, მათ შორის, განეცხადებინა წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმებოდა მოთხოვნას. რესპონდენტს ასევე განემარტა, რომ შეტყობინებაში მითითებული მოქმედებების განუხორციელებლობის შემთხვევაში გამოიცემოდა ბრძანება

დავალიანების გადახდევის შესახებ.

მითითებული დოკუმენტი ვ---- პ-----ს გაეგზავნა მისამართზე - თ-----, ს. რ----- მე-17, II ჩიხი, N1, სადაც 2018 წლის 18 იანვარს ჩაიბარა ოჯახის წევრმა - მამამ - გ--- პ-----მა (2-----);

მტკიცებულებები, რომელთაც ეყრდნობა სასამართლო:

- შეტყობინება გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ (ს.ფ. 113-115);
- საფოსტო გზავნილი (ს.ფ. 120);

3.1.3. რესპონდენტს შეტყობინების ჩაბარებიდან კანონით დადგენილ ათდღიან ვადაში აღსრულების ეროვნული ბიუროსათვის არ მიუმართავს. შესაბამისად, 2018 წლის 20 თებერვალს მოპასუხე - სსიპ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ გამოსცა №SP1----- ბრძანება დავალიანების გადახდევის შესახებ, რომლის თანახმადაც გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველს წარმოადგენდა: სესხის ელექტრონული ხელშეკრულება, საგადახდო დავალება 22.11.2016 წ. მოთხოვნის დათმობის შესახებ შეთანხმება 21.01.2017 წ. შესაბამისად, რესპონდენტს ვ---- პ-----ს დაეკისრა დავალიანების გადახდა 2444.64 ლარის ოდენობით, აპლიკანტის - შპს „მ-----ის“ მიმართ;

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 20 თებერვლის №SP1----- ბრძანება (ს.ფ. 117);

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონი

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-

სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ პუნქტის თანახმად, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგი.

აღნიშნული ნორმის დეფინიციის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული დოკუმენტის ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტად მიჩნევისათვის აუცილებელია, რომ იგი ფორმალურ - სამართლებრივი თვალსაზრისით აკმაყოფილებდეს აღნიშნულ იმპერატიულ - ნორმატიულ მოთხოვნებს და შეიცავდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ყველა ელემენტს, კერძოდ: სადავო ურთიერთობის ერთ-ერთი მხარე უნდა იყოს ადმინისტრაციული ორგანო, სადავო სამართლებრივი ურთიერთობა უნდა გამომდინარეობდეს ადმინისტრაციული (საჯარო) სამართლის კანონმდებლობიდან და ადმინისტრაციული ორგანოს ღონისძიება მიმართული უნდა იყოს კონკრეტული შემთხვევის მოწესრიგებისა და არსებული სამართლებრივი მდგომარეობის შეცვლისაკენ, ანუ იგი უნდა აწესებდეს, ცვლიდეს, წყვეტდეს ან ადასტურებდეს პირის სამართლებრივ მდგომარეობას.

მითითებული ნორმის დეფინიციიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული - სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 20 თებერვლის №SP1----- ბრძანება წარმოადგენს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს. შესაბამისად, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს მისი შესაბამისობა საქართველოს კანონმდებლობასთან.

6.2. ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით გამარტივებული წარმოების წესსა და პირობებს განსაზღვრავს „აღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონი. აღნიშნული კანონის 91² მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული

ბიურო XVI¹ თავით დადგენილი წესით ახორციელებს გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევის შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

ამავე საკანონმდებლო აქტის 91³ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მხარეები გამარტივებულ წარმოებაში არიან აპლიკანტი და რესპონდენტი. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, აპლიკანტი არის პირი, რომელსაც აქვს დოკუმენტურად დადასტურებული ფულადი სახის ვადამოსული მოთხოვნა და რომელიც მიმართავს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს დავალიანების გადახდევის შესახებ განცხადებით, ხოლო რესპონდენტი არის პირი, რომლის წინააღმდეგაც მიმართულია აპლიკანტის მოთხოვნა.

ამავე კანონის 91⁴ მუხლის შესაბამისად, გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველია დავალიანების გადახდევის შესახებ განცხადება. მითითებული მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს დავალიანების გადახდევის შესახებ განცხადების სავალდებულო რეკვიზიტებს. კანონის 91⁷ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო განცხადების რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდენტს მის წინააღმდეგ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება უნდა შეიცავდეს: ა) გამარტივებული წარმოების ნომერს; ბ) აპლიკანტის დასახელებას, დაყენებულ მოთხოვნას და მოთხოვნის საფუძველს; გ) მითითებას იმის შესახებ, რომ რესპონდენტი ვალდებულია შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს, ან განახორციელოს ქვემოთ ჩამოთვლილ მოქმედებათაგან ერთ-ერთი: გ.ა) დაფაროს დავალიანების ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ბ) განაცხადოს წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმება მოთხოვნას; გ.გ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნა სრულად, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს; გ.დ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნის ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ე) წარადგინოს განცხადება მორიგების შეთავაზების შესახებ; დ) განმარტებას იმის შესახებ, თუ რა სამართლებრივი შედეგი მოჰყვება დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანების გამოცემას; ე) გამარტივებული წარმოების საფასურის ოდენობას, ანგარიშსწორების წესს და აღსრულების ეროვნული ბიუროს საბანკო რეკვიზიტებს.

კანონის 91⁷ მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო გამოსცემს დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანებას შემდეგ შემთხვევებში: ა) თუ რესპონდენტი არ განახორციელებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ არც ერთ მოქმედებას – დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდენობაზე;

ბ) თუ რესპონდენტი სრულად აღიარებს მოთხოვნას – დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდენობაზე; გ) თუ რესპონდენტი აღიარებს მოთხოვნის ნაწილს – დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის აღიარებულ ნაწილზე; დ) მხარეთა მორიგების პირობების დარღვევის შემთხვევაში – მორიგების პირობებში აღნიშნული და რესპონდენტის მიერ დაუფარავი დავალიანების ოდენობაზე. ამავე მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანებით აპლიკანტის ძირითად მოთხოვნასთან ერთად რესპონდენტს დაეკისრება ასევე გამარტივებული წარმოებისას აპლიკანტის მიერ გაწეული დამატებითი ხარჯის გადახდა, რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დადებისათვის გადახდილი საფასურებისაგან. რესპონდენტს დამატებითი ხარჯის გადახდა დაეკისრება იმ შემთხვევაში, თუ აპლიკანტს მოთხოვნილი ჰქონდა ასეთი ხარჯის ანაზღაურება.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ 2017 წლის 24 ნოემბერს, შპს „მ-----მა“ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს მიმართა №SP1----- განცხადებით და სესხის ელექტრონული ხელშეკრულების, 22.11.2016 წ-ის საგადახდო დავალების და 21.01.2017 წ-ის მოთხოვნის დათმობის შესახებ შეთანხმების საფუძველზე, მოითხოვა დავალიანების გადახდევის შესახებ გამარტივებული წარმოების დაწყება. განცხადების შეტანის დღისათვის აპლიკანტის - შპს „მ-----ის“ მოთხოვნა რესპონდენტის - ვ---- პ-----ის მიმართ შეადგენდა 2444,64 ლარს. ხსენებული განცხადების საფუძველზე, სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს გამარტივებული საქმისწარმოების სამსახურმა 2018 წლის 12 იანვარს გამოსცა გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება, რომლითაც რესპონდენტ ვ---- პ-----ს განესაზღვრა 10 კალენდარული დღე „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით გასატარებელი მოქმედებებისათვის. მითითებული დოკუმენტი ვ---- პ-----ს გაეგზავნა მისამართზე: თ-----, ს. რ----- მე-17, II ჩიხი, N1, სადაც 2018 წლის 18 იანვარს ჩაბარდა ოჯახის წევრს - მამას - გ---- პ-----ს (2-----);

„სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მოქმედებების განუხროციელებლობიდან გამომდინარე, სსიპ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ 2018 წლის 20 თებერვალს გამოსცა №SP1----- ბრძანება, რომლითაც რესპონდენტ ვ---- პ-----ს დაეკისრა დავალიანების გადახდა 2444,64 ლარის ოდენობით აპლიკანტის - შპს „მ-----ის“ მიმართ;

მოსარჩელის წარმომადგენლის განმარტებით, ბრძანება არის უკანონო და ბათილად ცნობის თაობაზე მოთხოვნა მოტივირებულია იმ გარემოებით, რომ მოსარჩელეს კანონით დადგენილი წესით არ ჩაბარებია გამარტივებული

წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება. შეტყობინება ჩაიბარა მამამ - გ--- პ-
-----მა, საფოსტო გზავნილის გადაცემა ვერ მოხდა ადრესატზე და იგი
აღნიშნული შეტყობინების თაობაზე არ იყო ინფორმირებული.

6.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“
საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის მე-10 პუნქტის შესაბამისად,
გამარტივებული წარმოებისას გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ
შეტყობინება რესპონდენტს ჩაჰბარდება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო
კოდექსით დადგენილი წესით. დაუშვებელია რესპონდენტისათვის
გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების საჯარო
გამოცხადების გზით ცნობება.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-ე მუხლის პირველი
ნაწილის მიხედვით, მხარეს ან მის წარმომადგენელს სასამართლო უწყებით
ცნობება სასამართლო სხდომის ან ცალკეული საპროცესო მოქმედების
შესრულების დრო და ადგილი. უწყება მხარისათვის და მისი
წარმომადგენლისათვის ჩაბარებულად ჩაითვლება, თუ იგი ჩაჰბარდება ერთ-
ერთ მათგანს ან ამ კოდექსის 74-ე მუხლით გათვალისწინებულ სუბიექტებს,
ხოლო ჩაბარების განსხვავებულ, გონივრულ წესზე მხარეთა შეთანხმების
არსებობის შემთხვევაში – ამ შეთანხმებით გათვალისწინებული წესით. ამავე
კოდექსის 71-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო უწყება
ადრესატს ბარდება მხარის მიერ მითითებული ძირითადი მისამართის
(ფაქტობრივი ადგილსამყოფლის), ალტერნატიული მისამართის, სამუშაო
ადგილის, სასამართლოსთვის ცნობილი სხვა მისამართის ან მხარეთა
შეთანხმებით გათვალისწინებული ჩაბარების განსხვავებული წესის
მიხედვით. 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, სასამართლო უწყება
იგზავნება ამ კოდექსის 70-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული
ტექნიკური საშუალებით, ფოსტით, სასამართლო კურიერის მეშვეობით ან
მხარეთა შეთანხმებით გათვალისწინებული ჩაბარების განსხვავებული წესის
მიხედვით. სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას, უწყების გაგზავნის
რომელი ფორმა გამოიყენოს, რომელ მისამართზე გააგზავნოს უწყება, და არ
არის ვალდებული, დაიცვას თანამიმდევრობა. სასამართლომ დასაბარებელ
პირს უწყება შეიძლება ჩააბაროს ასევე სასამართლოს შენობაში. თუ პირველად
გაგზავნისას უწყების ადრესატისათვის ჩაბარება ვერ ხერხდება, იგი
დასაბარებელ პირს უნდა გაეგზავნოს დამატებით ერთხელ მაინც იმავე ან
სასამართლოსთვის ცნობილ სხვა მისამართზე.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ გამარტივებული წარმოების
დაწყების შესახებ შეტყობინება გაეგზავნა ვ--- პ-----ს მისამართზე: თ-----,
ს. რ----- მე-17, II ჩიხი, N1, სადაც 2018 წლის 18 იანვარს ჩაიბარა ოჯახის

წევრმა - მამამ - გ--- პ-----მა (2-----);

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 74-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად კი, თუ სასამართლო უწყების ჩამბარებელმა სასამართლოში გამოსაძახებული პირი ვერ ნახა მხარის მიერ მითითებულ მისამართზე, იგი უწყებას აბარებს მასთან მცხოვრებ ოჯახის რომელიმე ქმედუნარიან წევრს. უწყების ჩამბარება ამ ნაწილით გათვალისწინებული პირისათვის ჩაითვლება უწყების ჩამბარებად ადრესატისათვის, რაც დასტურდება უწყების მეორე ეგზემპლარზე უწყების მიმღების ხელმოწერით. ამასთან, აღნიშნული ნორმა ითვალისწინებს უწყების მიმღები პირის ვალდებულებას დაუყოვნებლივ გადასცეს ადრესატს უწყება.

საქმეში წარმოდგენილია მტკიცებულება, კერძოდ საფოსტო გზავნილი რომ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება ჩაიბარა ვ--- პ-----ის მამამ - გ--- პ-----მა. აღნიშნული ჩამბარება დადასტურებულია გ--- პ-----ის ხელმოწერით და ასევე შეიცავს ადრესატის მაიდენტიფიცირებელ მონაცემს - მის პირად ნომერს. შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული მოქმედებით სააღსრულებო ბიუროს მიერ დაცული იქნა კანონის 91⁷ მუხლის მე-10 პუნქტის დანაწესი.

რაც შეეხება მოსარჩელე მხარის მითითებას იმის შესახებ, რომ მას მამისგან არ ეცნობა შეტყობინების შესახებ, სასამართლო ვერ გაიზიარებს, ვინაიდან მოსარჩელე მხარის არგუმენტები სადავო აქტის ბათილად ცნობის თაობაზე არ არის დასაბუთებული და გასაზიარებელი. ცნობილია, რომ ვ--- პ-----ი და გ--- პ-----ი არიან მამ-შვილი. ხოლო, ის გარემოება, რომ ადრესატს მისმა ოჯახის წევრმა არ გადასცა ინფორმაცია ან დოკუმენტი, ვერ გახდება გასაჩივრებული აქტის ბათილად ცნობს საფუძველი, სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობა ითვალისწინებს გზავნილის ოჯახის წევრისათვის ჩამბარების შესაძლებლობას, ოჯახის წევრის მიერ ადრესატისათვის გზავნილის გადაუცემლობის რისკის მატარებელი კი თავად ადრესატია.

რაც შეეხება, მოსარჩელის წარმომადგენლის აპელირებას მოსარჩელის პაპაზე - ივანე პ-----ზე, არის საფუძველს მოკლებული, სასამართლო ვერ გაიზიარებს და განმარტავს, რომ პაპას - ივანე პ-----ს მოცემულ დავასთან შემხებლობა არ აქვს, ვინაიდან განსახილველ შემთხვევაში სადავო არის სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 12 იანვრის NSP1----- გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების ჩამბარების საკითხი. აღნიშნული შეტყობინება კი დადგენილია, რომ ჩაიბარა ვ--- პ-----ის მამამ - გ--- პ-----მა.

სასამართლო განმარტავს, რომ დაუშვებელია აღმასრულებელს დაეკისროს ისეთი მოქმედების შესრულების ვალდებულება, რაც აღემატება კანონმდებლობით განსაზღვრულ მის მოვალეობებს. იმ პირობებში, როდესაც

გ--- პ-----ი იბარებს მოსარჩელისათვის გაგზავნილ კორესპონდენციას როგორც ოჯახის წევრი, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების ჩაბარება კანონიერად იქნა მიჩნეული აღმასრულებლის მიერ მოსარჩელისათვის ჩაბარებად.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ გ--- პ-----ი უნდა ჩაითვალოს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 74-ე მუხლით გათვალისწინებულ ოჯახის წევრად და მისთვის შეტყობინებების ჩაბარება ვ--- პ-----ისთვის ჩაბარებად. შესაბამისად, მოსარჩელის მტკიცება იმის თაობაზე, რომ მას არ ჩაბარებია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება, ამ კუთხით არ დასტურდება.

ამასთან, სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლში რეგლამენტირებულია მტკიცების ტვირთი და იგი დაკავშირებულია მხარის მიერ იმ გარემოებებზე მითითებასთან, რომელსაც ეფუძნება სასარჩელო მოთხოვნა. სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელემ ვერ შეძლო დაედასტურებინათ ის გარემოება, რომ მას არ ჩაბარებია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ №SP1----- შეტყობინება. შესაბამისად, სასამართლო დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ რესპონდენტ ვ--- პ-----ს აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გაგზავნილი შეტყობინების შემცველი გზავნილი ჩაბარდა კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით. აღნიშნული გზავნილის ჩაბარებით, ცნობილი გახდა, რომ დავალიანების არაღიარების (პროტესტის) შემთხვევაში რესპონდენტს შეეძლო – მოთხოვნის სრული უარყოფა, მოთხოვნის სრულად აღიარების შემთხვევაში – მითითება მოთხოვნის სრულად ცნობის შესახებ, მოთხოვნის ნაწილის აღიარების შემთხვევაში – მითითება იმის შესახებ, თუ მოთხოვნის რომელ ნაწილს ცნობდა რესპონდენტი. ასევე ეცნობა სამართლებრივი შედეგები, - აღსრულების ეროვნული ბიურო გამოსცემდა ბრძანებას მოთხოვნის სრულ ოდენობაზე თუ რესპონდენტი არ განახორციელებდა შეტყობინებაში მითითებულ არცერთ მოქმედებას. სასამართლო ასევე დადგენილად მიიჩნევს იმ გარემოებას, რომ რესპონდენტს შეტყობინების ჩაბარებიდან, შეტყობინებით განსაზღვრულ ვადაში, სააღსრულებო ბიუროსათვის არ წარუდგენია რაიმე მოსაზრება დავალიანების თაობაზე. ამდენად, სსიპ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით გამოსცა ბრძანება დავალიანების გადახდევის შესახებ.

6.4. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-

სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

ზემოხსენებული სამართლის ნორმებისა და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული ბრძანების გამოცემისას ადგილი არ ჰქონია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას, მოპასუხის მიერ ასევე დაცულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი დებულებანი, გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდის მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან, რის გამოც არ არსებობს სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 20 თებერვლის №SP1----- ბრძანების ბათილად ცნობის ფაქტობრივ - სამართლებრივი საფუძველი. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილების თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია. სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. აღნიშნული ნორმიდან გამომდინარე სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი უნდა დარჩეს სახელმწიფო ბიუჯეტში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, 22-ე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე, 243-244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე და 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ვ---- პ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;
2. მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი დარჩეს სახელმწიფო ბიუჯეტში;
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. №7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. №6) 14 დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე
ოქროპირიძე

თამარ